

Paragraf i samme, vilde det maaske dog kunne være en Tid, inden de bleve vedtagne. Jeg ser altsaa ikke at der er nogen Grund til at udsætte Vedtagelsen af dette lille Lovforslag, naar man derigennem afhjælper en Trang og et Savn, som forskellige Steder har gjort sig stærkt gældende. Jeg kan for den Bys Vedkommende, som jeg har den Ære at være en af Repræsentanterne for, nævne, at Ligningen i Aar har taget $3\frac{1}{2}$ Maaned, og det har altsaa været forbundet med meget stort Tidsoffer at deltage i samme. Ligningen vilde imidlertid meget lettes, hvis man ligesom i Kjøbenhavn kunde benytte Ligningsmænd. Jeg skal med disse Ord, idet jeg yderligere henviser til mine Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse, anbefale det lille Forslag til det høje Tings Velvilje og skal paa Grund af den fremrykkede Tid selvfølgelig ogsaa anbefale det til hurtig Fremme. Jeg vil haabe, at dette Lovforslag, hvis Indhold i denne Session allerede har været vedtaget i de høje Ting enslydende med dette Forslag ved 6 Behandlinger, maa kunne fra det ærede Flertals Side opnaa at faa den fornødne Passerseddel til det andet Ting.

Harald Jensen: Over for det foreliggende Forslag er jeg aldeles enig med den ærede Forslagsstiller i, at der i de store Provsbyer er en Trang til, at Antallet af Ligningskommissionens Medlemmer bliver forøget. Da Kommunalloven blev givet, troede man, at naar Maksimum blev sat til 15, var man paa den sikre Side, saa kunde der ikke blive Tale om Trang paa det Omraade. Men Forholdene have udviklet sig saa betydeligt, at et Antal af 15 Medlemmer for de større Byer er utilstrækkeligt. Det er ganske rigtigt, som det blev udtalt af den ærede sidste Taler, at Ligningsarbejdet er meget vanskeligt, navnlig i Aarhus, og at det har vist sig at blive vanskeligere og vanskeligere Aar for Aar. Vi have fra Byraadets Side truffet forskellige Foranstaltninger for at afhjælpe denne Vanskelighed, ved at bevilge Penge til Medhjælp for Ligningskommissionen o. s. v. Men disse Forholdsregler slaa ikke til, de ere utilstrækkelige; Ligningskommissionens Medlemmer ere overbebyrdede, og den Tid nærmer sig, da det vil være vanskeligt at faa Borgere til at overtage disse Poster, fordi det er et overordentligt stort Arbejde, der derved lægges paa dem.

Alle disse Hovedbetragtninger ere vi

altsaa enige om, men naar vi komme til Forslaget, som det foreligger, vil jeg tillade mig at mene, at man kommer langt naturligere og lettere over Sagen ved at stille en Ændring til Købstadkommunalloven, hvorved man forandrer det Maksimumstal, der der hjemles. Der staa i Købstadkommunallovens § 22, at Antallet af Ligningskommissionens Medlemmer i de forskellige Købstæder ikke maa være under 5 og ikke over 15. Hvis man forandrede dette sidste Tal til op mod 25, vilde man kunne afhjælpe disse Mangler paa en ganske naturlig Maade, og man vilde da afhjælpe disse Mangler saaledes, at man ikke behøvede at frygte nogen Fare derved. Jeg beklager nemlig, at man ikke ved de tidligere Behandlinger af den Paragraf, der nu foreligger som et særligt Forslag, har haft Øjet aabent for, at denne Paragraf indeholder en Fare. Det er en Selvfølge, at der i de senere Aar rundt omkring, eftersom det herskende politiske Parti er gaaet mere og mere ned ad Bakke, er sket Bestræbelser for at afskære Folk fra at blive Skatteydere, og derved stemmeberettigede, og det er sket derved, at man har afskaaret den nederste Del af Skatteyderne, saaledes at Skatteydernes Antal og derved ogsaa Vælgernes Antal er blevet formindsket. Dette er gjort i ganske betydelig Udstrækning. Jeg skal henpege til Aarhus Kommune, hvor der for ca. 15—16 Aar siden var adskillige Tusinde Skatteydere, som svarede Skat af 50 Kr. I Aarenes Løb ere disse smaa Skatteydere imidlertid forsvundne, der er kun Spor af dem tilbage, idet maaske kun en Snes Stykker have faaet Tilladelse til at svare denne Skat. Naar man den Gang indførte denne lave Skatteansættelse, var det selvfølgelig i Erkendelse af, at en fattig Mand ogsaa havde Ret til at stemme angaaende Byens Anliggender, selv om den Skat, han kom til at svare, ikke er saa stor, og at man gerne vil have alle Borgere, som staa uden for Fattigvæsenet, til at være myndige Borgere, som kunne afgive deres Stemme. Af disse Smaafolk ere nogle forsvundne, og nogle ere satte op, nemlig de, der kunne bære det, men de, der ikke have kunnet bære denne Oprykning i Skat, ere forsvundne. I Aalborg har der i Aar vist sig et ganske grelt Tilfælde i samme Retning, idet det har vist sig, at Skatteydernes Antal i Aalborg kun androg et Antal af noget under 3,000, medens Byer som Randers og Horsens paa samme Størrelse havde flere Skatteydere,